

عنوان مقاله:

بررسی فیتوشیمیایی گیاه دارویی آویشن شیرازی (*Zataria multiflora* Boiss) (در شرایط اکولوژیکی متفاوت

محل انتشار:

فصلنامه اکوفیزیولوژی گیاهی، دوره 13، شماره 44 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اردلان علیزاده

احمد نیک زاد - دانشجوی دکترا، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، واحد فیروزآباد، دانشگاه آزاد اسلامی، فیروزآباد، ایران

شهرام شرف زاده - دانشیار، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، واحد فیروزآباد، دانشگاه آزاد اسلامی، فیروزآباد، ایران

بهرام امیری - گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد

فرود بذرافشان - استادیار، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، واحد فیروزآباد، دانشگاه آزاد اسلامی، فیروزآباد، ایران

خلاصه مقاله:

در تحقیق حاضر، ۴ اکوتیپ مختلف گیاه دارویی آویشن شیرازی (استهبان، نی ریز، فسا و لارستان)، به منظور شناسایی برترین اکوتیپ، از لحاظ بالاترین درصد اسانس، اجزای اسانس، محتوای فنولی کل، خاصیت آنتی-اکسیدانی و ترکیبات پلی فنولی عصاره متانولی بررسی شد. اسانس گیری از تمامی توده ها به روش تقطیر با آب، توسط دستگاه کلونجر انجام، سپس با استفاده از گاز کروماتوگراف و گاز کروماتوگراف متصل به طیف جرمی آنالیز گردید. به طور کلی ۵۲ ترکیب در اسانس توده های مختلف آویشن شیرازی شناسایی شد، ترکیبات عمده تشکیل دهنده اسانس شامل: تیمول (۳۵/۵۴ - ۴۱/۳۴ %)، پاراسیمین (۸۵/۱۹ - ۴۹/۹ %)، گاماترپنین (۷۰/۱۶ - ۳۴/۷ %)، کارواکرول (۳۴/۱۵ - ۳۵/۵ %) بودند. تعیین فنول کل و فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره متانولی به ترتیب، با استفاده از روش رنگ سنجی فولین سیوکالتو و مهار رادیکال آزاد ۲۰۲ دی فنیل، ۱ پیکریل هیدرازیل (DPPH) تعیین شد. ترکیبات پلی فنولی عصاره توده های مختلف، با استفاده از دستگاه کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا (HPLC) مشخص شد. فنل کل از ۶۶/۲۳۴ تا ۲۸/۳۰۲ میلی گرم گالیک اسید در وزن خشک متغیر بود. مقادیر خاصیت آنتی-اکسیدانی نیز از ۶۳/۳۴۸ تا ۷۶/۴۵۳ میلی گرم در میلی لیتر اعلام شد. ترکیبات پلی فنولی غالب در عصاره تمامی توده ها شامل: تیمول، کارواکرول، کوئرتستین و رزماریک اسید بود. نتایج نشان داد که توده نی ریز بیشترین درصد اسانس و بالاترین درصد تیمول را دارا بود. بالاترین میزان ترکیبات فنلی و فعالیت آنتی اکسیدانی در توده لارستان مشاهده شد. ترکیب پلی فنولی غالب، تیمول و در توده فسا مشاهده شد.

کلمات کلیدی:

آویشن شیرازی، آنتی اکسیدان، اکوتیپ های مختلف، روغن فرار، محتوای فنولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1608363>

